

Nr 403

Av herr Sörenson m. fl., om upprättande av diplomatiska förbindelser med Vatikanstaten.

(Lika lydande med motion nr 468 i Andra kammaren)

Åren 1967 och 1968 har frågan angående upptagandet av diplomatiska förbindelser med Vatikanstaten varit föremål för behandling i riksdagen. Därvid har framhållits bl. a. att Vatikanstaten till sin areal visserligen är Europas minsta stat men att dess statsöverhuvud påven såsom andlig suverän över den romersk-katolska kyrkan är en världsmakt med synnerligen stort inflytande i olika delar av världen. F. n. upprätthåller över 60 stater, däribland åtskilliga icke-katolska och icke-kristna länder, diplomatiska förbindelser med Vatikanstaten. Av de nordiska staterna har Finland allsedan andra världskriget en diplomatisk representant ackrediterad i Vatikanstaten. Av principiella skäl tager Vatikanstaten själv icke några direkta initiativ till upprättandet av diplomatiska förbindelser med andra stater och tillåter icke att beskickningschefer, som är ackrediterade hos Italiens president, jämväl är ackrediterade hos påven.

Sverige och Vatikanstaten har beträffande de stora internationella frågorna flera gemensamma intressen för vilkas tillvaratagande direkta diplomatiska förbindelser skulle vara av stort värde. Detta gäller de bägge staternas fredsbevarande verksamhet och internationellt samarbete på olika områden. Med hänsyn till den katolska kyrkans nyligen tillkännagivna inställning till de frågor som berör världens befolknings- och försörjningsproblem, framstår ett upptagande av diplomatiska förbindelser med Vatikanstaten nu som ännu mera angeläget för att möjliggöra öppna och sakliga samtal rörande de svenska strävandena för att lösa dessa problem. Ett upptagande av diplomatiska förbindelser med Vatikanstaten skulle även inom den romersk-katolska världen skapa goodwill för Sverige och därmed främja vårt lands intressen.

En ur olika synpunkter lämplig lösning av frågan rörande en svensk diplomatisk representation i Vatikanstaten synes vara att ackreditera ambassadrådet vid svenska beskickningen i Rom som minister i Vatikanstaten.

Under åberopande av vad här ovan anförts föreslås,
att riksdagen måtte besluta att hemställa hos Kungl.

Maj:t om en undersökning snarast möjligt rörande möjligheten av att upptaga diplomatiska förbindelser med Vatikanstaten exempelvis genom att ackreditera ambassadrådet vid svenska beskickningen i Rom som minister i Vatikanstaten.

Stockholm den 27 januari 1969

Joel Sörenson (fp) Gunvor Stenberg (m) Nils Theodor Larsson (cp)

Nr 404

Av herr Werner, om stöd åt befrielseörelserna i de portugisiska kolonierna.

(Lika lydande med motion nr 465 i Andra kammaren)

Stockholm i januari 1969

Lars Werner (vpk)

Nr 405

Av herr Andersson, Ingvar, och herr Blomquist, om ändring av valkretsindelningen i Malmöhus län.

(Lika lydande med motion nr 488 i Andra kammaren)

Stockholm den 28 januari 1969

Ingvar Andersson (m)

Per Blomquist (m)
